

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU**
(sediul central)

Republica Moldova, mun. Chișinău, str. N. Zelinski, 13
e-mail: jbotanica@justice.md; tel.: /+373 22/ 52-20-21
www.instante.justice.md

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
SEDIUL CENTRAL
Înregistrat
cu nr. 5.-14 - 2291 din 03.12.2024
Nr.dos. 2i-123/24
20

Curtea Constituțională a RM
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu nr. 28

Judecătoria Chișinău, sediul Central, Vă expediază sesizarea privind excepția de neconstituționalitate depusă de reprezentantul creditorului Alass Ruslan, avocatul Iosip Andrei în cauza intentată la cererea introductivă depusă de Alass Ruslan privind intentarea procesului de insolvență față de S.R.L. "Kass Expo Cargo", în vederea examinării sesizării privind excepția de neconstituționalitate.

Anexă: copia încheierii pe 3 file;
copia cererii introductive cu anexe pe 12 file;
sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, pe 8 file.

Vicepreședinte interimar
al Judecătoriei Chișinău sediul (central)

Arhip Alexandru

10:00
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. 2599
" 13 " 12 2024

Executor: asistent judiciar - Evtodiev Marina

SESIZARE

privind excepția de neconstituționalitate
a prevederilor art. 11 (3) lit. b) din Legea insolvenței 149/2012

A - AUTORUL EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE

A.1. Persoană fizică

1. Nume - IOSIP

2. Prenume - Andrei

3. Funcția - avocat

6. Reprezentantul lui Ruslan ALASS

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

Creditorul Alass Ruslan a înaintat o cerere introductivă împotriva debitorului SRL „Kass Expo Cargo”, revendicând drepturi de creanță în cuantum de 7.438.906,14 lei. În susținerea cererii sale, Alass Ruslan a invocat faptul că a dobândit aceste drepturi în baza contractului de cesiune a creanței nr. 2024-2-15, încheiat la data de 15 februarie 2023 cu Tudor Andronachi, fost asociat al SRL „Kass Expo Cargo”.

Tudor Andronachi deținea aceste drepturi de creanță împotriva debitorului în temeiul procesului-verbal nr. 2/2021 din 6 aprilie 2021 al adunării generale extraordinare a asociaților SRL „Kass Expo Cargo”, precum și al procesului-verbal nr. 01/2022 din 2 iunie 2022 al adunării generale extraordinare a aceleiași societăți.

Este de menționat că, începând cu data de 24 septembrie 2024, Tudor Andronachi a pierdut calitatea de asociat al SRL „Kass Expo Cargo”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 26 martie 2024 cererea introductivă a fost admisă spre examinare, cu aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute la art. 24 din Legea insolvenței și desemnarea administratorului autorizat Anna Mazur în funcție de administrator provizoriu al SRL „Kass Expo Cargo”.

Debitorul, însă, invocă aplicarea art. 11 alin. (3) lit. c) din Legea insolvenței, potrivit căruia, la constatarea insolvenței, nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din obligații față de asociați. Deși Tudor Andronachi a pierdut calitatea de asociat din 24 septembrie 2024, SRL „Kass Expo Cargo” argumentează că această creanță se încadrează în prevederile art. 11 alin. (3) lit. c) și, prin urmare, nu poate fi inclusă în procedura de insolvență.

Art. 11 alin. (3) lit. c) creează o incertitudine juridică, împiedicând foștii asociați ai debitorilor să își valorifice creanțele dobândite legal. Legislația trebuie să fie clară și accesibilă, astfel încât toate părțile să își cunoască drepturile. În cazul de față, creditorul Alass Ruslan a dobândit dreptul de creanță în mod legitim, însă este lipsit de posibilitatea de a-și exercita dreptul datorită unei prevederi vagi și restrictive.

C. OBIECTUL SESIZĂRII

Prin prezenta solicit verificarea corespunderii constituționalității textului de lege „**orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului**” de la art. 11 (3 lit. b) din Legea insolvenței, dat fiind faptul că acesta este contrar prevederilor art. 23, 26, 46 și 53 din Constituția Republicii Moldova, în partea în care aceste prevederi împiedică foștii asociați ai unei societăți comerciale de a-și recupera creanțele pe calea înaintării unei cereri introductive.

Or, scopul Legii insolvenței 149/2012 este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit.

Apărarea drepturilor civile de către organele de stat, ca condiție pentru restabilirea persoanei în drepturile lezate, este un principiu general de drept civil (art. 1 (1) Cod civil). Astfel, norma contestată instituie o limitare a drepturilor civile, contrar condițiilor prevăzute de Constituție și cu încălcarea drepturilor fundamentale. În particular, normele contestate vin în contradicție cu:

- Obligația pozitivă a statutului de protecție a proprietății (art. 46 din Constituția R. Moldova);
- Obligația pozitivă a statutului de a asigura accesul liber la justiție (art. 6 (1) CEDO și art. 20 din Constituția R. Moldova);
- Prevederile art. 54 din Constituția R. Moldova, care statuează că „în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului”;

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Prevederile relevante ale Constituției:

Articolul 16. Egalitatea

- (1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.
 (2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 23. Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 26. Dreptul la apărare

- (1) Dreptul la apărare este garantat.
 (2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.
 (3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.
 (4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 46. Dreptul la proprietate privată

- (1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.
 (2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.
 (3) Averea dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă.
 (4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.
 (5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.
 (6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat.

Articolul 54. Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.
 (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.
 (3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.
 (4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Prevederi relevante ale Legii insolabilității

Articolul 11

- (3) La constatarea insolabilității debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din:
 b) orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului.

E. Argumentarea pretinsei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea insolvenței, ține de competența Curții Constituționale.

Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de o parte la proces. Astfel, sesizarea este formulată de subiectul căruia i s-a acordat acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

Obiectul sesizării îl constituie controlul de constituționalitate a textului de lege de la art. 11 (3) lit. b) din Legea insolvenței, care anterior nu a constituit obiect al controlului de constituționalitate prin prisma argumentelor invocate în prezenta sesizare.

Scopul general al Legii insolvenței constă în satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit (articolul 1 alin. (1) din Lege). Acest scop general ține de asigurarea stabilității și a disciplinei financiare în economia de piață (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Lekić v. Slovenia* [MC], 11 decembrie 2018, § 106). În situații în care există o deteriorare a economiei de piață din cauza unui număr mare de societăți comerciale inactice și insolvente poate fi nevoie ca statul să acționeze astfel încât să evite prejudicierea ireparabilă a economiei și să consolideze securitatea juridică și încrederea participanților la procesul economic. Asigurarea stabilității și a disciplinei financiare în economia de piață contribuie la bunăstarea economică a țării, care reprezintă un scop legitim, permis de articolul 54 alin. (2) din Constituție (HCC nr. 16 din 9 iunie 2020, § 61).

Prin insolvență se înțelege „*acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile*”. Din definiția legală se poate deduce că cele două caracteristici esențiale ale insolvenței sunt reprezentate de insuficiența fondurilor bănești disponibile în patrimoniul debitorului și neplata datoriilor scadente, certe și lichide, cauzată de lipsa lichidităților.

Din prevederile art. 11 (3) lit. b) Legea insolvenței rezultă că, la constatarea insolvenței debitorului nu se iau în calcul valoarea creanțelor constituite din orice obligație de plată față de asociați (membrii, acționarii) debitorului. Norma citată nu reglementează cu suficientă precizie dacă la constatarea insolvenței debitorului pot fi luate în calcul obligațiile de plată față de foștii asociați ai debitorului.

Norma enunțată, aparent tehnică, are efecte juridice profunde și negative asupra dreptului de proprietate privată a foștilor asociați ai companiei, asupra accesului la justiție și dreptului la apărare.

În jurisprudența sa, Curtea a reținut că **omisiunea legislativă poate constitui obiect de examinare al Curții Constituționale dacă prin aceasta este afectat un drept fundamental** (HCC nr. 17 din 19 mai 2016, § 71; DCC nr. 28 din 12 martie 2020, § 24; DCC nr. 123 din 22 octombrie 2020, §26; DCC nr. 162 din 29 decembrie 2020, § 23).

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, în virtutea principiului certitudinii juridice, statul trebuie să respecte și să aplice într-o manieră previzibilă și coerentă legile pe care le-a adoptat, iar dispozițiile legale trebuie să fie accesibile publicului destinat și redactate cu suficientă claritate (*Broniowski v. Polonia*, 22 iunie 2004, § 184).

Exigențele preeminenței dreptului presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41). În acest sens, articolul 23 alin. (2) din Constituție implică adoptarea de către legislator a unor legi accesibile, previzibile și care oferă garanții împotriva abuzurilor.

Condiția previzibilității este îndeplinită atunci când îi permite persoanei - în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată - să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită conduită (*Gestur Jónsson și Ragnar Halldór Hall v. Islanda*, 30 octombrie 2018, § 88; *Berardi și Mularoni v. San Marino*, 10 ianuarie 2019, § 40).

De asemenea, legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modurile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit (*Sissanis*

v. *România*, 25 ianuarie 2007, § 66). **O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității** (HCC nr. 28 din 23 noiembrie 2015, § 61). La elaborarea unui act normativ, legislatorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor calității, *i.e.* accesibilitatea și previzibilitatea (HCC nr.6 din 19 martie 2019, § 39).

Drept urmare a omisiunii legislative, creditorii, foști asociați ai societății debitoare, sunt privași nejustificat de dreptul de a-și recupera creanțele pe calea înaintării cererii privind intentarea procesului de insolvență față de societate. Acest drept al fostului asociat este restrâns nejustificat, deoarece îi încalcă dreptul la respectarea proprietății private și dreptul de acces la un tribunal. Mai mult ca atât, orice ingerințe într-un drept fundamental trebuie să urmărească cel puțin un scop legitim stabilit de articolul 54 alin. (2) din Constituție. Totuși, prevederile contestate, care fac imposibilă constatarea insolvenței societății pentru obligațiile de plată față de foștii asociați, nu urmăresc vreun scop legitim.

În contextul prevederilor art. 11 alin. (3) lit. c) din Legea insolvenței, se poate observa o afectare directă și profundă a acestui drept fundamental la apărare. Prin excluderea posibilității foștilor asociați de a introduce cereri introductive, se creează o barieră juridică ce împiedică exercitarea dreptului la apărare în mod efectiv.

Dreptul la apărare include în mod inevitabil accesul la justiție, acesta fiind o componentă esențială a garantării unui proces echitabil. Prevederile restrictive din art. 11 alin. (3) lit. c) al Legii insolvenței creează o situație în care creditorii care au fost asociați ai debitorului nu pot introduce cereri de recuperare a creanțelor lor legale deținute față de societate, fapt ce constituie o negare de facto a dreptului lor de a se adresa instanței de judecată. Această privare de acces nu poate fi justificată dintr-o perspectivă constituțională, deoarece contravine direct principiilor unui stat de drept.

Conform art. 26 alin. (1), statul trebuie să garanteze dreptul oricărei persoane de a-și apăra drepturile și interesele legitime prin mijloace legale. În cazul de față, normele art. 11 alin. (3) lit. c) stabilesc o încheitate procedurală gravă, care permite unui debitor să beneficieze de protecție împotriva creditorilor săi doar pe baza statutului juridic anterior al acestora, fără să fie necesară analiza legitimității dreptului de creanță. Această situație este profund nedreaptă și pune foștii asociați într-o poziție vulnerabilă, fiind practic lipsiți de drepturile lor patrimoniale printr-o constrângere juridică nejustificată. Orice formă de discriminare sau diferențiere în drepturile părților într-o procedură judiciară, inclusiv cea de insolvență, trebuie analizată în raport cu principiul egalității armelor, ceea ce nu se respectă în această situație.

Prin limitarea accesului foștilor asociați la procedura de insolvență și excluderea dreptului acestora de a-și revendica creanțele, art. 11 alin. (3) lit. c) din Legea insolvenței subminează un element esențial al dreptului la apărare. Această restricție, nejustificată și disproporționată, contravine în mod direct art. 26 din Constituția Republicii Moldova, afectând grav principiile de echitate și accesibilitate la justiție. Într-o societate democratică, garantarea dreptului la apărare trebuie să fie efectivă, iar orice măsură care împiedică acest drept este inadmisibilă din punct de vedere constituțional.

Conform jurisprudenței Curții Constituționale și principiilor consacrate de dreptul internațional, accesul la justiție reprezintă o garanție fundamentală a protecției drepturilor patrimoniale. Creanțele, în mod special, trebuie să fie susceptibile de a fi valorificate pe cale judiciară, iar orice limitare a acestei posibilități contravine principiilor de acces efectiv la justiție. Art. 11 alin. (3) lit. c) restrânge drastic acest drept, prin excluderea foștilor asociați din cadrul procedurii de insolvență, astfel negându-le posibilitatea de a-și apăra drepturile patrimoniale și de a-și recupera creanțele.

În virtutea art. 46 alin. (1) din Constituție, dreptul la proprietate privată este inviolabil și garantat. Creanțele dobândite de creditorii foști asociați reprezintă un drept patrimonial, care, prin natura sa, trebuie să fie protejat la fel ca orice alt bun material. Excluderea acestor creanțe de la lista celor care determină intentarea unui proces de insolvență, reprezintă o limitare nejustificată a dreptului la proprietate, având în vedere că aceste creanțe sunt legal dobândite și dețin un caracter licit. În conformitate cu principiul constituțional al protecției proprietății, nicio restricție nu poate fi impusă asupra acestui drept fără a exista o justificare obiectivă și proporțională.

Pe de altă parte, dreptul la proprietate privată, garantat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova, este un drept fundamental care protejează orice formă de proprietate, inclusiv creanțele. În acest context, creanțele dobândite în mod legitim de un creditor, chiar și fost asociat al debitorului, reprezintă un bun de valoare patrimonială, care trebuie protejat de lege. Limitarea exercitării dreptului de acces la justiție pentru recuperarea acestor creanțe, prin aplicarea art. 11 alin. (3) lit. c) din Legea insolvenței, restrânge dreptul de proprietate privată.

Articolul 16 din Constituția Republicii Moldova garantează egalitatea în fața legii și interzice orice formă de discriminare. În contextul art. 11 alin. (3) lit. c) din Legea insolvenței, se observă o discriminare indirectă a foștilor asociați față de ceilalți creditori. Foștii asociați sunt excluși de la valorificarea creanțelor prin înaintarea unei cereri introductive, în timp ce alți creditori, indiferent de natura creanțelor lor, nu sunt supuși unei astfel de interdicții. Aceasta reprezintă o formă de inegalitate juridică, care încalcă principiul fundamental al egalității de tratament în fața legii. Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că discriminarea, chiar și indirectă, este inadmisibilă, iar o diferențiere arbitrară între subiecți de drept, fără o justificare clară și obiectivă, contravine Constituției.

Limitele dintre îndatoririle pozitive și negative ale statului în privința asigurării respectării dreptului de proprietate nu pot face obiectul unei definiții precise. Principiile aplicabile sunt totuși similare. Indiferent dacă cazul este analizat din punctul de vedere al unei obligații pozitive a statului sau în termenii unei ingerințe a unei autorități publice care trebuie să fie justificată, criteriile care trebuie aplicate nu diferă în esență. În ambele contexte trebuie avut în vedere echilibrul corect între interesele concurente ale persoanei și ale comunității ca întreg. Curtea Europeană a reținut, de asemenea, că obiectivele menționate în această dispoziție pot avea o relevanță în aprecierea afectării echilibrului dintre cerințele interesului public în discuție, precum și dreptul fundamental al reclamantului la respectarea dreptului de proprietate. În ambele contexte, statul se bucură de o marjă de apreciere la stabilirea măsurilor care trebuie luate pentru a asigura conformitatea cu Convenția (*ibidem*, § 101).

Prin urmare, obligația pozitivă a statului este de a adopta măsuri care să asigure respectarea efectivă a dreptului de proprietate.

Una dintre condițiile obligatorii pe care trebuie să le respecte ingerințele în articolul 46 este ca acestea să urmărească cel puțin un scop legitim prevăzut de articolul 54 alin. (2) din Constituție.

Art. 54 alin. (4) din Constituție prevede că restrângerea unui drept fundamental nu poate afecta esența acestuia. Dreptul la proprietate privată, astfel cum este garantat de art. 46 din Constituție, include și dreptul de a valorifica creanțele, care reprezintă o formă de proprietate patrimonială. Prin interdicția absolută de a lua în considerare creanțele asociaților, art. 11 alin. (3) lit. c) la constatarea insolvenței debitorului, atinge esența dreptului la proprietate. Creanțele sunt o formă legitimă de avere, iar negarea dreptului de a le valorifica într-o procedură de insolvență reprezintă o privare de proprietate, ceea ce este inadmisibil din punct de vedere constituțional.

Conform principiului proporționalității, orice restricție a unui drept fundamental, inclusiv dreptul la apărare, trebuie să fie justificată și necesară într-o societate democratică, având un scop legitim. În cazul art. 11 alin. (3) lit. c), însă, restricția impusă este disproporționată și nejustificată. Statul nu oferă o justificare suficientă pentru excluderea foștilor asociați de la protecția procedurilor de insolvență, ceea ce duce la o ingerință excesivă în dreptul acestora de a-și valorifica creanțele. Aceasta reprezintă o încălcare directă a art. 54 din Constituție, care prevede că orice restrângere a unui drept trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit și să nu afecteze existența dreptului în sine.

Art. 54 alin. (2) din Constituție prevede că restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți poate avea loc doar atunci când aceasta este necesară și proporțională cu scopul urmărit. În cazul art. 11 alin. (3) lit. c), interdicția de a lua în considerare creanțele asociaților debitorului la constatarea insolvenței poate fi considerată disproporționată. Motivul principal invocat pentru această restricție este prevenirea abuzului de drept din partea asociaților care ar putea încerca să își valorifice creanțele într-un mod care să prejudicieze alți creditori. Cu toate acestea, această interdicție absolută este excesivă, deoarece ignoră faptul că foștii asociați au, la rândul lor, drepturi patrimoniale legitime dobândite anterior, iar situația lor poate varia semnificativ în funcție de contextul specific.

Restrângerea drepturilor fundamentale, inclusiv a dreptului la proprietate și a accesului la justiție, trebuie să fie realizată numai în baza unei legi care respectă principiul proporționalității și să

urmărească un scop legitim. În cazul de față, limitarea accesului creditorilor foști asociați la procedura de insolvabilitate nu îndeplinește aceste criterii. În primul rând, nu există o justificare obiectivă clară pentru această restricție. Legiuitorul nu a oferit o explicație validă cu privire la motivul pentru care foștii asociați ar trebui să fie excluși de la procedura de insolvabilitate, în ciuda faptului că creanțele lor sunt legitime și legal dobândite.

În al doilea rând, restricția nu este proporțională cu scopul urmărit. Dacă intenția legiuitorului a fost de a proteja patrimoniul debitorului și de a evita abuzuri din partea asociațiilor, acest obiectiv putea fi realizat prin măsuri mai puțin restrictive, cum ar fi o verificare suplimentară a caracterului creanței, dar nu prin excluderea completă a foștilor asociați din procedură. Aceasta reprezintă o ingerință disproporționată în dreptul la proprietate și în accesul la justiție, fiind în contradicție cu art. 54 alin. (4) din Constituție, care prevede că restrângerea unui drept fundamental nu poate atinge esența acestuia.

În loc să impună o interdicție absolută, care încalcă esența dreptului de proprietate, statul ar trebui să adopte măsuri mai puțin restrictive și mai nuanțate, cum ar fi instituirea unor mecanisme de control sau de verificare a creanțelor asociațiilor pentru a evita abuzurile. Așadar, interdicția generală nu respectă cerința proporționalității și afectează în mod nejustificat drepturile patrimoniale ale creditorilor foști asociați.

În locul interdicției absolute, este necesar ca legislația să ofere o soluție mai echilibrată, care să respecte drepturile constituționale și să prevină, în același timp, abuzurile posibile din partea asociațiilor. O asemenea soluție ar putea fi instituirea unui termen rezonabil, după expirarea căruia creanțele asociațiilor să poată fi incluse în procedura de insolvabilitate. Această abordare ar oferi mai multe avantaje

Consider că la moment există o restricție disproporționată și nejustificată impusă creditorilor, foști asociați ai societății, care doresc să inițieze un proces de insolvabilitate față de o societate în care anterior a deținut calitate de fondator sau o deține

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

16. Nu sunt.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte

Locul: Chișinău

Data 04.10.2024

Av. Andrei IOSIP
în interesele lui Alass RUSLAN

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2024
Judecătoria Chișinău, sediul Central
În componența:
Președintele ședinței:
Judecător
Grefier

mun. Chișinău

Natalia Iordachi
Ipati Crina

examinînd în ședință publică, în cadrul dosarului de insolvabilitate intentat la cererea introductivă depusă de Alass Ruslan privind intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. "Kass Expo Cargo" cererea reprezentantului creditorului Alass Ruslan, avocatul Iosip Andrei cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și,

c o n s t a ț ă:

La data de 20.03.2024, creditorul Alass Ruslan, a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. "Kass Expo Cargo".

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 22.03.2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Alass Ruslan cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. "Kass Expo Cargo", cu sediul în mun. Chișinău, șos. Balcani, 1, c/f 1020600001587, în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat administratorul autorizat Mazur Anna, deținătoarea autorizației nr. 21 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM.

În cadrul ședinței de judecată din data de 05.11.2024, reprezentantul creditorului Alass Ruslan, avocatul Iosip Andrei a înaintat instanței de insolvabilitate cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizare a Curții Constituționale în vederea controlului constituționalității sintagmei "orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului" din art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea insolvabilității.

În ședința de judecată din data de 25 noiembrie 2024 reprezentantul creditorului Alass Ruslan, avocatul Iosip Andrei a susținut demersul înaintat și a solicitat admiterea lui, ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului constituționalității: sintagmei "orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului" din art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea insolvabilității.

Reprezentantul administratorului provizoriu Mazur Anna, avocatul Lungu Vasile a considerat posibil admiterea demersului și remiterea dosarului la Curtea Constituțională.

Reprezentantul debitorului S.R.L. "Kass Expo Cargo", avocatul Natalia Cazacu a solicitat respingerea demersului.

Reprezentantul debitorului S.R.L. "Kass Expo Cargo", avocatul Tatarciuc Ghenadie în ședința de judecată a pledat pentru respingerea demersului.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate și de a remite Curții Constituționale sesizarea, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Totodată, potrivit art. 356 Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

Potrivit art. 12¹ Cod de procedură civilă, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție. Din momentul emiterii de către instanță a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și până la adoptarea hotărârii de către Curtea Constituțională, procedura de examinare a pricinii sau de executare a hotărârii pronunțate se suspendă.

Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, a relevat următoarele: "82. (Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate. 83. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82."

Din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, rezultă că se solicită verificarea următoarelor norme: sintagma "orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului" din art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea insolvabilității.

Totodată, instanța constată că, reprezentantul creditorului Alass Ruslan, avocatul Iosip Andrei consideră că, normele respective contravin art. 23, 26, 44 și 53 din Constituția Republicii Moldova, în partea în care aceste prevederi împiedică foștii asociați ai unei societăți comerciale a-și recupera creanțele pe calea înaintării unei cereri introductive.

În acest context, instanța menționează că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, articolului 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea

Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016, instanța menționează că, normele vizate de către reprezentantul autorului sesizării constituie obiect al controlului de constituționalitate.

Excepția de neconstituționalitate este ridicată de către reprezentantul creditorului Alass Ruslan, avocatul Iosip Andrei, care este parte la dosar, iar prevederile art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea insolvenței, urmează a fi aplicate la soluționarea cererii introductive și respectiv și condițiile nr. 2 și 3 sunt întrunite.

Instanța constată că nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile în privința cărora se solicită ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Prin urmare, instanța de insolvență constată că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.12/1 alin.(2) CPC și având în vedere că judecătorul nu trebuie să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, instanța admite solicitarea și ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin.(3) lit. b) din Legea insolvenței.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, art. 12¹, art. 269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

dispune:

Se admite demersul de ridicare a excepției de neconstituționalitate înaintată de reprezentantul creditorului Alass Ruslan, avocatul Iosip Andrei în cadrul examinării cauzei de insolvență față de debitorul S.R.L. „Kass Expo Cargo”.

Se ridică excepția de neconstituționalitate în vederea efectuării controlului constituționalității sintagmei ”orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului” din art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, cererea introductivă, sesizarea și cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, pentru a fi examinate conform competenței.

Încheierea separat nu se supune nici unei căi de atac, dar poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Președintele ședinței,
Judecător

Natalia Iordachi